

Porselein

BLØF

Ik weet honderden dingen
Voor je te zingen vannacht
Dus ik spring in de afgrond
Jouw mond die mijn landing verzacht

Maar honderden woorden van toch weer verloren
Op weg van mijn hart naar mijn mond
Ik blijf het proberen, nog honderden keren desnoods
Tot ooit mijn stem verstomd

En breekbaar als oud porselein in een kast
Zo voel ik me op dit moment
Breekbaar, maar altijd weer door je verrast
Hoe mooi je bent en blijft

Had ik meer dan twee handen
Dan hield ik je steviger vast
(Hou me maar vast)
Maar ook honderden handen
Konden zelfs niet op de tast
Opvangen wat al valt

En breekbaar als oud porselein in een kast
Zo voel ik me op dit moment
Zo breekbaar en altijd weer door je verrast
Hoe mooi je bent en blijft

Breekbaar als oud porselein uitgestald
Maar ooit gaat het toch stuk
Breekbaar en als het uiteindelijk valt
Brengt het ons geen geluk